

perremehhi olli ühtla si moisa tulnud, ja ta Hanso naese suggulased: Jaan Turd ja Peter Kald. Kumbki neist lubbas ühhe perre weddo pâivi omma peâle wdtia ja sellega leppida, mis Hans pakkus. Teised perremehhed wangutased peat, ei arvand sedda mitte forda minnewat, ja kaebasid, et sest tulleb wimaks wallale kahjo. Agga moisa wannem kitiš Jani ja Peetri wâgga, seâdis ka neid wôdrmindriks Hansoga, ja lubbas isse folmandama teomehhe panna moisa leiwaga ja lomadega teggo teggema; Hanso käest ei noudnud temma ennam kui ühheksa tündrit wilja, pool rukkit, pool ohre. Siis piddid teised wait jáma.

Moisa poolt tehti firja Ma-kohitusse, ja läksid märatud páwal siñna, Hans, ja Jaan, ja Peter ja keik kohtomehhed. Waeste laste warra todì ühtla siñna; mudi keik lomad ja riistad årra, agga rahha jai Kohitusse. Seál tehti igga waese lapse

warra selgeks, ja kellele middagi olli jánuð, selle heaks pandi temma rahha intresside peâle wâlia. Hans sai Kohto polest keige ühheteistkumine lâpse kôrwa wôdrmindriks finnitud omma kahhe abbimeestega; ühtla siñnitati temma kâtte need kolm tûhjaks sanud perret, nenda kui moisa olli rágitud. Walla kohtomehhed kaebasid ta, et Hanso kâtte nûud jáâb nelli perret, ja et se läbbi taotab wallale kahjo tulla; agga kohhus augutas neid, et nemimad püüdsid sedda keelda, kuida waesi lapsi woiks kašwatada.

Wata kuida Hans nûud hâkkas peâle.

Rihho perresse panneb Hans kaks waest wanna innimest ellama, kellel enne ei olnud paika kuski, ja kes pool ferjades ellasid oma pimmeda tüttrega, kedda Ewa olli ðpetanud kehrama, ja kellele temma nûud andis kehrust kûllast. Wannamees kâib sunwel karjas, sest Hans panni Rihho perresse keik joute nored lomad ja puuddo